

People with Disabilities: Empathy not Sympathy; Membership not Inclusion

Rabbi Dov Linzer

1. Numbers 9

And those men said unto him, We are defiled by the dead body of a man: wherefoe are we kept back, that we may not offer an offering of the Lord in his appointed season among the children of Israel? And Moses said unto them, Stand still, and I will hear what the Lord will command concerning you....

(14) And if a stranger shall sojourn among you, and will keep the Passover unto the Lord; according to the ordinance of the Passover, and according to the manner thereof, so shall he do: you shall have one ordinance, both for the stranger, and for him that was born in the land.

To Love the Ger

2. Deuteronomy 10

17. For the Lord your God is God of gods, and Lord of lords, a great God: mighty and awesome, which favors no person, nor takes bribes; 18. He executes the judgment of the orphan and widow, and loves the stranger, giving him food and garment. 19. Love you therefore the stranger; for you were strangers in the land of Egypt.

3. Sefer HaHinukh, Mitzvah 431

We can learn from this valuable mitzvah to have compassion on a person who is in a city that is not in the land of his birth or the place of his family, and that we should not bypass him when we find him alone with those who would help him distant from him. Just as we see that the Torah commands us to have compassion on all who need help.

4. Rambam, Laws of Character Traits, 6:4

To love the *ger* who has come and entered under the wings of the Shekhina is two mitzvot. One because he is included in the category of “your neighbor,” and one because he is a *ger* and the Torah says, “And you shall love the *ger*.” (Deut. 10:19). God commands to love the *ger* just as He commands to love Himself, as it says, “And you shall love the Lord your God.” God Himself loves *gers*, as it says, “And He loves the *ger*.”

5. Ramban, Commentary on Torah, Vayikra 19:17

The sense of “Love thy neighbor as thyself” – is an exaggeration, for a person (lit., a person’s heart) cannot feel the same love for his friend as he

במדבר פרק ט

(ז) ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה' במעדו בתוך בני ישראל: (ח) ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם:....

(יד) וכי יגור אתכם גר ועשה פסח לה' כחוקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולא יזרח הארץ

דברים פרק י

(ז) כי ה' א-להיכם הוא א-להי האלהים וא-דני האדונים האל הגדול הגביר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: (יח) עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: (יט) ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים:

ספר החינוך מצוה תלא

ויש לנו ללמוד מן המצוה היקרה הזאת לרחם על אדם שהוא בעיר שאינה ארץ מולדתו ומקום משפחת אבותיו, ולא נעביר עליו הדרך במצאנו אותו יחידי ורחקו מעליו עוזריו, כמו שאנו רואים שהתורה תזהירנו לרחם על כל מי שצריך עזר.

רמב"ם הלכות דעות פרק ו הלכה ד

אהבת הגר שבא ונכנס תחת כנפי השכינה שתי מצות עשה, אחת מפני שהוא בכלל ריעים ואחת מפני שהוא גר והתורה אמרה ואהבתם את הגר, צוה על אהבת הגר כמו שצוה על אהבת עצמו שנאמר ואהבת את ה' א-להיך, הקב"ה עצמו אוהב גרים שנאמר ואוהב גר.

רמב"ן ויקרא פרק יט פסוק יז

וטעם ואהבת לרעך כמוך - הפלגה, כי לא יקבל לב האדם שיאהוב את חברו כאהבתו את נפשו, ועוד

feels for himself, and moreover, Rabbi Akiva already taught that your life comes before your friend's life (Baba Mezia 62a).

Rather, the mitzvah of the Torah is that you should love your friend in all matters, just as you love yourself regarding all good things. It is possible because the verse did not say, "Love [no preposition] thy neighbor as yourself" but rather equated the two (self and neighbor) with the word "to (li-) they neighbor]... that the meaning is to equate the love of the two (yourself and your neighbor) in your mind. ... Thus the verse warns against having this petty jealousy in one's heart, but rather you should love your friend with heaping upon him all good things just as you would do to yourself, and not give measures and limits to one's love.

6. Pachad Yitzchak (Rav Yitzchak Hutner), essay 8, section 2

Behold in a number of verses in the Torah, the *ger*, the orphan and the widow are placed in the same group, and the common denominator between them is that they are people who are marginalized (lit., abandoned alone). We can take this line of thought further and say that if love of the *ger* emerges from the fact that he is a bereft and abandoned person, then the mitzvah of loving the *ger* is not fulfilled through this love. For we have explained above that the motivation for the love is part of the mitzvah of love, and the reason for the mitzvah to love the *ger* is because of his high level, that he came under the wings of the Shekhinah, and not because he is a person that has no redeemers. And if the love is lacking the necessary motivation, then there is no fulfillment of the mitzvah.

To Not Afflict the Ger

7. Leviticus 19

33. And if a stranger sojourns with you in your land, you shall not wrong him. 34. But the stranger who dwells with you shall be to you as one born among you, and you shall love him as yourself; for you were strangers in the land of Egypt; I am the Lord your God.

8. Or Samavach, ad. loc.

The reason a person transgresses when he oppresses a *ger* in monetary matters both on the prohibition of "do not oppress one man his brother" which refers to monetary oppression, and the prohibition of "do not oppress one man his neighbor" which refers to verbal oppression, is because in the case of a *ger*, if one oppresses him verbally, he will become despondent and believe that it is because he comes from another nation that [he has been treated this way], and people will feel free to take advantage of him (lit., his property is permissible), and no one will come to his defense, and behold this is like monetary

שכבר בא רבי עקיבא ולמד חייד קודמין לחיי חבירך (ב"מ סב א):

אלא מצות התורה שיאהב חבירו בכל ענין כאשר יאהב את נפשו בכל הטוב. ויתכן בעבור שלא אמר "ואהבת את רעך כמוך", והשוה אותם במלת "לרעך" ... שיהיה פירושו להשוות אהבת שניהם בדעתו... ויצוה הכתוב שלא תהיה פחיתות הקנאה הזאת בלבד, אבל יאהב ברבות הטובה לחבירו כאשר אדם עושה לנפשו ולא יתן שיעורין באהבה

פחד יצחק, פסח, מאמר ח' אות ב'

והנה בכמה פסוקים בתורה נכלל הגר והיתום והאלמנה בחד עניינא והצד השוה שבהם הוא שהם אנשים נעזבים לנפשם ואנחנו ממישיכים בזה את הקו הלאה ואומרים שאם אהבת הגר באה מצד שהוא אדם גלמוד ונעזב אין מצות אהבת גרים מתקיימת ע"י אהבה זו שהרי נתבאר לעיל שטעם האהבה נכנס בכלל מצות האהבה וטעמה של אהבת הגר הוא מצד מעלתו שנכנס תחת כנפי השכינה ולא מצד היותו אדם שיאן לו גואלים. ואם חסרה לה לאהבה טעם הנדרש אין בזה קיום מצוה.

ויקרא פרק יט

(ג) וכי יגור אִתְּךָ גֵר בְּאַרְצְךָ לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ:
(ד) כְּאֶזְרָח מִכֶּם יִהְיֶה לְכֶם הַגֵּר הַגֵּר אִתְּכֶם וְאֶהְבֶּתְּ לּוֹ כְּמוֹד כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאַרְץ מִצְרַיִם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:

אור שמח שם

והא דעובר במאנהו בממון גם על לאו דלא תונו איש את אחיו, דמיירי באונאת ממון, גם על לאו דלא תונו איש את עמיתו דמיירי באונאת דברים, דבגר אם מאנהו בדברים נשפל בדעתו, וסובר כיון שהוא מעם אחר הקילו ישראל בממונו, וממונו מותר, ואין דורש ומבקש עבורו, והרי זה כאונאת ממון...

oppression... for he will fear to enter into business and commerce with a fellow Jew lest he be taken advantage of and cheated. Similarly, if one oppresses him monetarily, he will believe that it is because Jews see him as a person of low regard since he is not of their stock, and therefore this person has cheated him, and there is no greater feeling of despondency than this. Thus, this case is as if one has shamed him and degraded him. This is not the case with a naturally born Jew, and in such a case when there is verbal or monetary oppression one only transgresses the prohibition that is specific to it.

שהוא ירא לכנסו במסחר וקנין עם ישראל בן ברית פן ידחקהו ויאנהו, וכן אם אינה אותו בממון סובר שמצד שהוא שפל אצל ישראל שאינו מגזעם לכן מאנהו, ואין לך שפלות דעת מזה, והוי כמבזהו ומשפילהו, משא"כ בישראל לא שייך זה, ולא עבר על אונאת דברים או ממון רק בלאו דיליה לחודא:

Equality

9. Book of Mitzvot, Rav Saadyah Gaon

The *ger* shall be like the citizen

ספר המצוות לרב סעדיה גאון

גירי הצדק כאזרח

A Mandate for Poskim

10. Iggrot Moshe, Yoreh Deah, 4:26, Rabbi Moshe Feinstein

Regarding appointing a *ger* to be a Rosh Yeshiva or a *mashgiach*....

שו"ת אגרות משה יורה דעה ח"ד סימן כו

בענין מינוי גר לראש ישיבה ומשגיח....

However, in practice you should now, that the mitzvah of "and you shall love the *ger*," requires us to bring them close and to be lenient regarding all these things. Therefore, after great thought it appears that we need not consider such appointments in our time like appointments of authority. ...

אבל למעשה יש לידע, שהמצווה של ואהבתם את הגר (דברים עקב י' י"ט) מחייבת אותנו לקרובם ולהקל בכל עניינים אלו. ולפיכך אחר ישוב גדול נראה, שאין להחשיב משרות אלו בתקופתנו כענין של מעשה שררה....

11. Responsa Maseit Binyamin, 62

- (1) Many great sages have debated whether a blind person can receive an aliyah and read from the Torah, this one permitting and this one forbidding. And the gatherer of all the camps together, the one whose light leads the entire nation, the gaon and the greatest sage of his generation, Rav Yosef Karo, in his work the Beit Yosef, collected and gathered all the opinions and weighed and evaluated them, and came to the conclusion that it is forbidden, that a blind person is not permitted to be called up for an aliyah among those who are counted.
- (2) And I said, "If the spirit of the ruler rises against you, leave not your place" (Kohelet 10:4), for you should not be cast off forever (Eicha 3:31). For from times of Avi Zanoach (Moshe, cf. Chronicles I, 4:18), the Torah has always been placed in a corner (accessible to all, see Kiddushin 66a), so that whoever wishes may come and take it. And even one mitzvah should not be negated.

שו"ת משאת בנימין סימן סב

- (1) אם שלמים וכן רבים דרכו ועברו בתורה ונכנסו בעובי הקורה. וכל א' קולע השערה סביבם מאוד נסערה. זה להתיירא וזה לאיסורא בענין אם סומא יכול לעלות ולקרות בתורה. והמאסף לכל המחנות דגלי אהבה לאורו יסעו כל עם קודש הגאון והמופלג בדורו מוהר"ר יוסף קארו נ"ע בספר הב"י שלו. ליקט ואסף לכל הדעות ושקל וערך והעלה לאיסורה שאינו רשאי לעלות בין המנויין.
- (2) ואני אמרתי אף אם רוח המושל יעלה עליך מקומך אל תנח. כי לעולם לא יזנח. ומימות אבי זנוח. התורה בקרן זוויות מונח. כל הרוצה יבא ויטול. ומצוה אחת לא יבטל

(3) For behold, now in my old age, the sight from my windows has darkened, and my eyes have grown dim from sight (cf., Breishit 27:1). According to what the Rabbi (Yosef Karo) opined, I will be driven away this day from seeking refuge in the inheritance of the Lord (I Samuel 26:19), in the Torah of truth and of eternal life, that I shall not be included in the number of those who are counted to rise up (and read). Therefore, I said and decided in my heart, “God forbid that I should abandon the way of the tree of life, and from my youth I have grasped onto its branches, its laws, and its rule. Even in my old age I shall not cast it off. On its path I will tread.” And I will open with the matter of halakha, to see for what purpose the Rabbi has done such a thing to me. And behold, I will lift my eyes up to the high mountains, the ancient hills, and I will come out to the help of the Lord against the mighty men (Judges 5:23), I will prove and put forth my case... I will stand firm and “speak regarding Your laws in the presence of kings and not be embarrassed”. (Ps. 119:46)...

(4) I remain astounded regarding those who forbid – how have they decided the law [with the effect] of casting off the Heavenly yoke from people? How much more so regarding an important and public mitzvah such as this! This is not what we have learned from our Rabbis, the authors of the Mishna and the Gemara! For behold they said... that Yonah’s wife would go up to Jerusalem for the Pilgrimage Festival (*olah la’regel*) and bring the burnt offering for appearing in the Temple. And then there is the case of how the sages would bring a sacrifice (which was being offered by women) into the Women’s Courtyard so that the women could do the laying of the hands... and regarding every positive time bound mitzvah - women are permitted to perform them and recite the blessing over them.... nevertheless the Rabbis waived these concerns, because the value of accepting the Yoke of Heaven was more important, and also for the sake of giving religious satisfaction, as we said in Hagigah, “not because laying of the hands on sacrifices applies to women, but or the sake of giving religious satisfaction to women.”

(5) The same, then, is true in our case. We should waive [any concerns] in the case of the person who is not literate person and the person who is blind, and we should not object to them being *oleh* to the Torah and from making the blessings, so that they may be included in the accepting of the Yoke of Heaven and to give them religious satisfaction....

Binyamin Aharon ben Avraham Salnik, Thursday, 3 Tamuz, 5370 (1610), Parshat “For the entire community is all holy.”

(3) כי זה עתה לעת זקנתי חשכו הרואות בארובות. ותכהנה עיני מראות. ולפי אשר עלתה במחשבה של הרב ז"ל יגרשני מלהסתפח בנחלת ה' ותורת אמת חיי עולם. לבלתי אחשב במספר המנויין לעלות. לכן אמרתי וגמרתי בלבי חלילה לי מלעזוב את דרך עץ החיים ומלאחוז בענפיה אהבתי זאת התעודה מימי קדם קדמתה. משפטה ודתה. וגם לעת זקנתי בל אשליכה. ובה אתהלכה. ואפתח בדבר הלכה. לראות על מה עשה לי הרב ככה. והנה אשא עיני אל ההרים הרמים גבעות עולם ואצא לעזרת השם בגבורים אוכיחה ואערכה דברי אברר דבריהם כשמלה אתיצבה ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש...

(4) עוד תמיהני על דברי האוסרין דהיאך החליטו הדין לפרוק עול מלכות שמים מעל האנשים ובפרט במצוה רבה מפורסמת כזו ולא כן למדנו מרז"ל חכמי המשנה והתלמוד שהרי אמרו... אשתו של יונה היתה עולה לרגל ומביא קרבן ראייה. וההוא עובדא שהיו מביאין לעזרה וסמכו... דכל מצות עשה שהזמן גרמא הרשות ביד הנשים לעשותן ולברך עליהן... ואעפ"כ ויתרו חז"ל על הדבר מטעם דקבלת עול מלכות שמים עדיף טפי ומטעם נחת רוח כדאמרין בפרק אין דורשין לא מפני שסמיכה בנשים אלא כדי לעשות נחת רוח לנשים.

(5) וא"כ ה"ה נמי בנדון שלפנינו שיש לוותר לע"ה וסומא שאין למחות בידם לעלות לס"ת ולברך כדי שיהיו בכלל קבלת עול מלכות שמים וכדי לעשות להם נחת רוח נאם בנימין אהרן ב"ר אברהם סלניק ז"ל יום ה' ג' תמוז ש"ע לפ"ק לפרשה כי כל העדה כלם קדושים: